

ההצגה הגיעה בזמן מיוחד. ג'ני עבדה על ההפקה החדשה כשאמה עוד הייתה בחיים, אך מפאת גילה המתקדם זכרונה בגד בה, מה שהצריך את ג'ני לצאת למסע במהלכו שוחחה עם אנשים עימם נהגה אמה להיפגש ולעבוד.

ג'ני: "זה היה מפתיע ומחמם את הלב לגלות איך כולם לא רק אהבו אותה אלא גם ידעו המון על חייה. הם הכירו אותי. בכל מקום שמעתי: "את ג'ני הבת של סידוניה לקס". הם השלימו לי את כל הפרטים החסרים וכל מה שרציתי לדעת על אמה ועל הסיפור שלה. היום אני מביטה בהצגה ואני מרגישה שאמא שלי לחשה לי באוזן: "אני התחלתי ועכשיו את צריכה להמשיך" וזה בדיוק ככה. אני מרגישה שאני ממשיכה את המסורת שלה".

"הייתי יהודיה נודדת" מספרת וונדי, "גרתי עם משפחתי בכל רחבי ארצות הברית: אילינוי, פלורידה וסקסון עד שעברנו בסוף לקליפורניה. הייתי בת 12 ואני זוכרת שגרנו באזור המפרץ ליד סן פרנסיסקו. הגעתי לבית הספר ובהתחלה באמת הכל היה טוב. אהבו אותי והיו לי חברים ואז בתקופת חגי תשרי נעדרתי מבית הספר לתקופה של ראש השנה, יום כיפור וסוכות כשחזרתי אחרי החגים נרגשת ושמחה לפגוש את החברים שלי ראיתי שעל הלוקר שלי ריטסו KIKE כיניו גנאי (זלזול ליהודים). אז, בכלל לא פתחתי את הלוקר ובפנים היו 20 פתקים מגולגלים בהם כתובים דברים כמו: "לכי הביתה יהודיה", "היהודי מלוכלכת" ואנחנו שונאים יהודים.

לא ידעתי מה לעשות. ממש פחדתי. לקחתי את הפתקים, הלכתי למשרד של המנהלת ואמרת שאני צריכה להתקשר הביתה. הם שאלו למה, אז הראתי להם את הפתקים. הם שאלו אותי מי עשה את זה, אבל לא ידעתי מה לומר. אמא שלי הגיעה ולקחה אותי הביתה. בבית היא הסבירה לי בפעם הראשונה על אנטישמיות. היא הייתה מאוד עצובה ואמרה לי שאני לא חוזרת לבית הספר הזה והם ירשמו אותי לבית ספר אחר עם המון תלמידים יהודים כמוני. כך למעשה עברנו ללוס אנג'לס".

"שורדים" הוא מחזה עם קאסט צעיר ומוכשר, כתוב היטב, קצבי ורענן. הכימיה בין השחקנים מצויינת והם צולחים את אתגר המעבר בין הדמויות בצורה מרשימה. המחזה הוא סיפור של אנשים בתקופה החשוכה בהיסטוריה של האנושות שבאופן הצלילי לשרוד, וסיפורם ראוי שיהווה השראה למאבק באנטישמיות, שגאה ודעות קדומות.

שורדים

פניה. אמה של ג'ני, סידוניה לקס, ניצולת שואה, נפטרה בדצמבר האחרון. היא הייתה פעילה מאוד בהסברת השואה, להרצות בבתי ספר ואירועי זיכרון. "במצעד החיים" האחרון הצטרפו אליה בניה של ג'ני: אנדרו וידידי כדי לספר את סיפוריה.

אלעד מסור

SURVIVORS (שורדים) הוא מחזה מרגש שמספר את סיפורם של עשרה ניצולי שואה לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה, במהלכה ואחריה, כשהם מנסים להתאחד עם יקיריהם.

המחזה נכתב ב-2017 על ידי וונדי קוט שהתפרסמה עם קומדיות שכתבה בין היתר לרוברט וויליאמס וונדי מורגן.

"שורדים" נכתב בהתאמה לדור ה-Z- מקדש תרבות הטיק טוק והסושיאל מדיה; הוא מציג דיאלוגים קצרים ומעברים חדים בין סצינה לסצינה ומתחיל בגרמניה לפני השואה, יציאת הספר "מיין קאמפף", עליית היטלר לשלטון וליל הבדולח וממשיך ומתאר בדרמטיות כיצד יהודים איבדו את כבודם וזכויותיהם, רכושם, חירותם ולבסוף את חייהם.

"המחזה בוים היטב על אבי אבאי, לשעבר פסיכיאטרית מוסמכת שפנתה לעולם המשחק. המחזה מאוזן, לא כבד מידי או מדכא, לפרקים מגולל אפילו סיפורים אישיים משעשעים, אך הוא בעיקר מרגש ואוחז בך ללא הפסקה.

אחת ההחלטות המעניינות ב"שורדים" הוא הליהוק. בניגוד לרוב הצגות השואה שמורכבות מקאסט יהודי ולכן "שורדים" מציג חבורת שחקנים ושחקניות מגוון: ישראלים, אסייתים, אפרו אמריקאים ואפילו שחקנים מהקהילה הגאה. המגוון הזה יוצר חיבור והדהות של קהל רחב יותר שיכול לראות עצמו בתוך המחזה. התחושה היא שאתה לא רק בא לבקר לכמה רגעים בחוויה מעברו של עם או גזע מסוים, אלא מאוד נכח באירוע של חוסר צדק ואי שוויון שמוביל לפשעי מלחמה ורצח עם. כזה שאם לא נשים לב ונאבק בו, נמצא עצמנו בתוך מציאות היסטורית החוזרת על עצמה.

וונדי סיפרה לי על התליך העבודה עם קאסט כה מגוון של שחקנים, שחלקם כלל אינו נחשף לסיפור השואה בעבר. וונדי: "אנחנו באמת מעריכים את עבודת הבימוי המצויינת שאבי עשתה עם השחקנים הצעירים. היא הראתה הרבה תשוקה בכל התהליך הזה. מכיוון שהיא לא יהודיה היה חשוב לה להבין את ההיסטוריה. לקחנו אותה ואת השחקנים למוזיאון השואה בלוס אנג'לס. הם ראו גם סרטים רבים על השואה כדי שיוכלו לפתח את הרגש כלפי התקופה והיא כלפי השורדים ולהביא את זה להופעה שלהם על הבמה. זה עבד ממש טוב.

ההופעה הראשונה הייתה בתיכון בקלבלס מול 500 תלמידים שישבו מורתקים- יכולת לשמוע סיכה נופלת על הרצפה."

לג'ני בנוסן ניסיון רב בהפקת הצגות, מופעים ואירועים בלוס אנג'לס. באחת מהצגות הבכורה בקליפורניה שנערכה בבית הכנסת עדת אריאל בוואלי וילגי יכולתם לראות את ההתרגשות על